

Magas aranyvessző (*Solidago gigantea* Ait.)
Kanadai aranyvessző (*Solidago canadensis* L.)
 Fészekvirágtatók családja (*Asteraceae*)

Felismerhetőség	Évelő, tarackos, sűrű sarjtelepet képző növényfajok. Levelük lándzsás, szélükön fűrészes, a virágzat nyelves pártája aransárga. A két faj elsősorban a szár szőrözöttsége alapján különíthető el. A <i>Solidago canadensis</i> szára mindvégig szőrözött, míg a <i>S. gigantea</i> esetében legfeljebb a virágzatban.
Származási hely	Észak-Amerika
Bekerülésének és terjedésének körülményei	A <i>S. gigantea</i> első példányát a Duna-kanyar egyik szigetéről, 1848-ban gyűjtötték. Néhány évtizeddel később a Duna mentén már tömeges volt. A Dunától keletre először Szolnok környékén figyelték meg 1902-ben. A <i>S. canadensis</i> a <i>S. gigantea</i> -val nagyjából azonos időben jelent meg az ország területén. Elsősorban kedvelt dísznövényként ültették és kivadult.
Elterjedtsége	A <i>S. gigantea</i> a Dunántúl nagy részén közönséges, a Magyar-középhegységben és az Alföldön elsősorban a folyók és patakok völgyeiben fordul elő. A <i>S. canadensis</i> országosan ritkább, legtömegesebb a Dunántúli- és Északi-középhegység mentén, a Duna és a Balaton vidékén, továbbá a nagyvárosok körül (Budapest, Gödöllő, Miskolc, Veszprém, Székesfehérvár, Sopron, Debrecen).
Jellemzőbb élőhelyei	Míg a <i>S. gigantea</i> a nedves, üde talajokat részesíti előnyben, addig a <i>S. canadensis</i> inkább a szárazabb élőhelyeket kedveli. Ligeterdőkben, láperdőkben, nádasokban, ártéri, kúszó és egyéb gyomtársulásokban, kaszálóréteken jellemzők. Gyomnövényként erdészeti csemetekertekben, fiatal telepítésekben, parlagterületeken és vágásterületeken jelennek meg.
Életmenet	A kaszattal történő szaporodás csak az új élőhely meghódításakor fontos. Magjaik életképességüket rövid ideig őrzik meg és nehezen csíráznak. A tavasszal csírázó magoncok már a vegetációs idő végére, őszre, két-három 1-10 cm-es tarackot fejlesztenek. A tarackok két-három év alatt behálózják a talajt és kiterjedt, kefesűrűségű sarjtelepeket képeznek. A <i>S. gigantea</i> tarackjai csak két évig élnek, a <i>S. canadensis</i> tarackjai hosszabb ideig. A virágzatok július elejétől kezdenek fejlődni, a virágzás július közepétől októberig tart.
Természetvédelmi kártétele	Gátolják a körülöttük élő növények csírázását és növekedését. A zárt állományok kialakulása együtt jár az eredeti növénytakaró pusztulásával. A növényzet sokféleségének csökkentésével hasonlóan hat a növényevő majd a ragadozó gerinctelenek fajgazdagságára is.
Gazdasági szerepe	Mindkét faj jelentős méhlegelő, valamint gyógynövény. A <i>S. canadensis</i> helyenként ültetett dísznövény.
Megelőzés, védekezés	Lehetőség szerint ne ültessük! A Natura 2000 gyepterületek fenntartásának földhasználati szabályairól szóló 269/2007. (X. 18.) Kormányrendelet alapján a megtelepedését és terjedését meg kell akadályozni, állományainak visszaszorításáról gondoskodni kell. Réteken és egyéb fátlan vegetációjú területeken a rendszeres kaszálás vagy legeltetés, mezőgazdasági területeken a rendszeres talajművelés meggátolja megtelepedésüket. A zárt állományok a tarackrendszer folyamatos gyengítésére irányuló rendszeres kaszálással, legeltetéssel (magyar szürke marha), az avarréteg eltávolításával, illetve vegyszeres kezeléssel szoríthatók vissza eredményesen. Az évelő fűfajok kompetícióját, valamint az árnyékolást rosszul tűrik.
Irodalom	Botta-Dukát Z. – Dancza I. (2004) in: <i>Özönnövények I.</i> , pp. 293-318.; Bauer N. – Balogh L. – Kenyeres Z. (2001) in <i>Bot. Közlem.</i> 88: 71-94.

A magas aranyvessző virágos hajtása

A kanadai aranyvessző virágos hajtása

A kanadai aranyvessző homogén állománya

